

dig, at de ere indskrænkede til disse Sygehuse. I Solland-Falsters Amt, som jeg særlig kender, er der kun 3 Amtssygehuse. Hvor jeg praktiserede som Læge, havde jeg Patienter, der boede 3—4 Mil fra det vedkommende Amtssygehus. Naar en af disse Patienter fik en smitsom Sygdom, lod det sig ikke altid gøre at køre ham paa aaben Vogn 3—4 Mil for at faa ham indlagt paa det offentlige Sygehus. Der er derimod adskillige private og kommunale Sygehuse nærmere, og jeg vil henstille, at der saa vidt muligt gives disse samme Ret til at modtage Patienter til vederlagsfri Indlæggelse. — Der er et andet Punkt, som sikkert vilde have overordentlig stor Betydning til Indskrænkningen af de epidemiske Sygdomme, og som jeg skal omtale. Den, der har praktiseret som Læge paa Landet, og den, der kender Landbefolkningen — og det er der overordentlig mange i denne Sal, der gøre — vide, at Landarbejderne ofte kun have en eneste Stue og i denne kun en eneste Seng, hvori hele Familien, alle Familiens Medlemmer ligge. Denne Stue er paa en Gang Opholds-, Spise- og Soveværelse. Under Sygdom er det ret uheldigt, at de kun have denne ene Seng. Det er uheldigt for den øvrige Familie og ogsaa for Patienter. I Sygdomstilfælde kan man dog nogenlunde raade Bud derpaa, idet Epidemiloven tillader at indlægge de smittede til vederlagsfri Behandling, og Sygekasseloven tillader at indlægge dem i andre ikke epidemiske Sygdomstilfælde, for saa vidt Familiefaderen er Medlem af en Sygekasse. Og da Befolkningen har indset det gode ved at være i en Sygekasse, ere de fleste Medlemmer af en saadan. Værre er det derimod i Tilfælde af Dødsfald. Saa have de intet Sted, hvor de kunne gøre af Liget; der mangler rundt om paa Landet Lighuse. Jeg har set Tilfælde, hvor Forældrene gemte et Barn indtil Begravelsen i Draglisten, under Sengen eller i et Stab. Naar det er en voksen, der er død, gemmes han undertiden i Køkkenet, der tillige er Spisekammer. Det er overordentlig uheldigt, haade i den ene og den anden Retning. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at han saa vidt muligt drager Omhu for, at det enten ad Lovgivningens eller ad Administrationens Vej paalægges Kirkejerne eller Kommunerne at opføre passende Lighuse omkring paa Landet. Det vil have overordentlig stor Betydning for Indskrænkningen af smitsomme Sygdomme. Jeg vil med det samme henstille til den højtærede Justitsminister at drage Omhu for, at Lighusloven forandres derhen, at det kun bliver Lægerne, der fore-

tage Lighus. Det gaar med Lighusmændene ligesom med Retsvidnerne, at denne Stilling er bleven en Slags Alderdomsunderstøttelse. Det er som Regel gamle, svage Mænd, der ikke kunne bestille andet, der blive Lighusmænd. Disse Folk have ikke og kunne ikke have mindste Begreb om, hvad den vedkommende er død af. De stille en eller anden Diagnose og skrive den op paa Lighusattesten. Seg er meget i Tvivl, om de overhovedet kunne se, om den vedkommende virkelig er død. De kunne heller ikke se, om det er smitsom Sygdom, og de kunne let bringe Smitten omkring. Forandres det til, at det kun bliver Lægen, der udsteder Attesten, vil det ikke alene have den Fordel, at Folk ville kunne faa Attest for, at de virkelig ere døde, men der vil ogsaa kunne tilvejebringes en ordenlig Dødelighedsstatistik, hvad der ikke vil have saalidt at sige. — Jeg skal dernæst omtale et andet Punkt vedrørende Lægevæsenet. Gennemlæser man Finansloven, vil man finde, at alt, hvad der hedder Embedslæger, er ganske overordentlig slet lønnet. Jeg tror ikke, at de i noget Land i Europa ere saalidt lønnede som her. Naar man tager de øverste Læger i Landet, de saakaldte Stiftsfysici, Mænd, der paa deres Omraade svare til Biskopperne og Amtmændene, idet de ere de øverste medicinale Embedsmænd, ligesom Amtmændene ere de øverste juridiske og Biskopperne de øverste geistlige, se vi, at Biskopper og Amtmænd lønnes med en ca. 7,000 Kr. og fri Bolig, medens Stiftsfysici have en Begyndelsesløn af 1,600 Kr. og, ingen Boplig. Det vil sikkert det høje Ting indrømme er en daarlig Løn. Vrede Medlemmer vide jo ogsaa, at det er ret graverende Injurie at kalde en Mand Stiftsfysikus, og det kunde muligvis være, at den lille Løn har bevirket dette. Jeg skal dernæst omtale nogle andre Læger, der ere endnu uheldigere stillede, nemlig Distriktslægerne. Til deres Løn anvendes der i alt 98,000 Kr. De begynde med 800, og naar en Mand er bleven meget gammel og har faaet alle de Tillæg, han overhovedet kan faa, faar han en Løn af 1,600 Kr. Naar man ser, at f. Eks. Starprefteren begynder med en Løn af 1,600 Kr., synes det som om man mere respekterer de Folk, der skaffe Menneskene af med Livet, end dem, der holde Livet vedlige. Man siger jo nok, at disse Embedsmænd have ikke for meget at bestille, det er en Sinecurepost, der kan være et meget behageligt Agrement til deres øvrige private Indtægter. Det er dog en stor Misforstaaelse. Jeg skal tillade mig, at give det høje Ting et lille Overblik over Distrikts-